

CICLE L'HOSPITALET BLUES & BOOGIE
Octubre – Desembre 2008

Programació

Octubre

Dijous 23

19,00h. **Inauguració del Cicle amb l'exposició "En Clau de Blues. Fotografia" de Mar Corradini i Mabel G. Bolaño.**

Exposició del 23 d'octubre al 7 de Novembre

19,30h Presentació del Documental : "Stax Records" de **David Moreu.**

20,30h Actuació de **Joe Barnara**, The Real Folk Blues Accordion Singer.

Entrada gratuïta.

Centre Cultural Collblanc-La Torrassa.

23,00 h. **A Contra Blues**

La Catedral del Kfé Olè. Entrada Lliure

Divendres 24

22,30 h. **Mike Shannon Band + Sugar Ray & The Bluetones**

Preu: 12 €.

Salamandra 2.

Dijous 30.

23,00h. **Cat Jr.**

La Catedral del Kfé Olè. Entrada lliure

Divendres 31

21,30h **Demian Band + Los Fabulosos Blushackers**

Preu: 8 €

Centre Cultural La Bóbila

Novembre

Exposició de fotografia : "Uns Clics! Pel Blues" de Joan Gómez.

Exposició del 17 de novembre al 5 de desembre.

Biblioteca Tecla Sala.

Dimarts 11

10h. **Blues a les Escoles: a càrrec de Big Mama i Joan Pau Cumellas**

Biblioteca Tecla Sala. (activitat escolar)

Divendres 14

20,30h. **Festa Aniversari Bad Music Blues**. Programa de Radio L'Hospitalet.
Bad Music Band + Artistes convidats: David Martínez: bateria, Pau Traveller: baix, Joe Traveller: guitarra.
Bad Music Blues Band + Artistes convidats: Pol Fontini: bateria, Toni Nervio Roto: baix
Ricky Gil: guitarra i veu, Sharim: guitarra solista. Convidats: Amadeu Casas: guitarra,
Big Mama: veu, Hernan Senra "Chino": guitarra i veu.
Preu: 6 €
Sala Bikini. Barcelona.

Divendres 21

20h. Inauguració Exposició de pintura de **Jesus Led**
Sala passadís CC Barradas

21,30h **Boogie-Woogie Jubilee** (La Festa del Boogie-Woogie):

Jean Pierre Bertrand (FR)
Big Man Clayton (GB)
Lluís Coloma Trio (CAT)
Preu: 12 € . Venda Anticipada al tel-entrada
Centre Cultural Barradas,

Dissabte 22

22,30h. **Okou**
Preu: 8 € anticipada. 10 € taquilla.
Salamandra 2.

Dijous 27

23,00h. **Knock Out**
La Catedral del Kfé Olè. Entrada gratuïta.

Divendres 28

22,30h. **Mingo Balaguer & Acoustic Blues Company & Jose Luis Pardo +
Guanyadors del concurs de la SBB**
Preu: 12
Salamandra 2

Desembre

Dijous 11.

19h. Conferència musicada: " **La historia social del blues**"
A càrrec de **Manolo L. Poy i David Giorcelli**. Centre Cultural Collblanc-La Torrassa.

Divendres 12.

21,30h. **Dave Riley & Bob Corritore + Guanyadors concurs SBB**
Preu: 12€
Centre Cultural Collblanc-La Torrassa.

Venda i reserva d'entrades:

Informació i reserva telefónica d'entrades per als concerts del Centre Cultural Collblanc- la Torrassa i Centre Cultural La Bòbila : telf 934405638 de dilluns a divendres de 17h a 20h.

Venda anticipada Concert Boogie Woogie Jubilee: Tel-entrada

Venda anticipada Salamandra: <http://www.salamandra.cat> i Gong discos (La Farga).

ADRECES:

Centre Cultural Collblanc-La Torrassa c/. Mare de Deu Desemparats, 87 (Metro L1, Torrassa o Santa Eulàlia).

Centre Cultural Barradas. Rambla Just Oliveres, 56 (Metro L1, Rb. Just Oliveres)

Centre Cultural de la Bòbila.PI. de la Bobila 1. (Metro L5. Can Vidalet)

Biblioteca Central Tecla Sala. Avgda. Josep Tarradelles, 44 (Metro L1, Torrassa).

Kfè Olé c/. Enric Prat de la Riba, 232 (Metro L1 Av. Carrilet. FCG S. Josep)

La Catedral del Kfè Olé. c/ Enric Prat de la Riba, 160 (Metro L1. Av. Carrilet. FGC S.Josep)

Salamandra 2 . Avgda. Carrilet, 301 (Metro L1, Av. Carrilet)

Informació general:

Centre Cultural Collblanc-la Torrassa

c/ Mare de Deu dels Desemparats 87, 08904 L'Hospitalet

Telf.: 934470361. De dilluns a divendres de 17h a 20h.

Patrocinadors del Cicle: Hotel Madanis.

Organitzen: Centre Cultural Collblanc – La Torrassa , Societat de Blues de Barcelona, Salamandra i Kfé Olé.

Col·labora: Area de Cultura de L'Ajuntament de L'Hospitalet, Radio L'Hospitalet. Bad Music.

JOE BARNARA

Molts cops és millor aturar-se i canviar de camí , enlloc d'entestar-se en seguir-ne un que no du enlloc. Canviar d'horitzó més que de camí. Així és que vaig anar per feina. Vaig disposar sobre la taula tot el que duia a l'equipatge : un estudiant de piano de tota la vida, un saxofonista de jazz frustrat, un oient sibarita i compulsiu de tot tipus de música "interessant", un cantant desmemoriat que no se sabia ni una sola lletra, i molt cridaner , per cert, un bateria que només sabia tocar blues i un acordionista "d'oïda" que en el fons mai no ho volia ser.

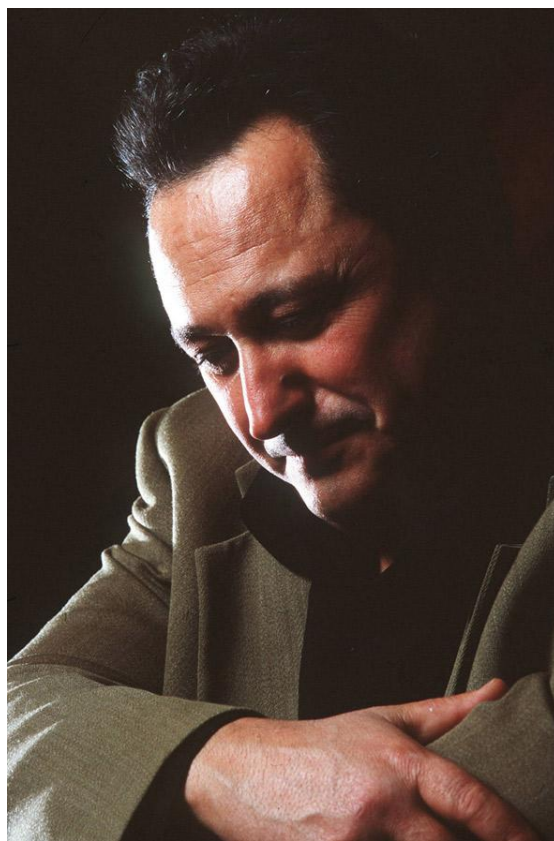
Amb aquestes despulles es va forjar el so que durant tants anys cercava sense saber-ne ben bé per a on. Per fi vaig trobar quelcom que encastava amb la meua veu millor que la guitarra. Era alè, com un saxo, però em permetia cantar. Suau com una harmònica, rítmic i molt poderós. Per desamor havia venut ja tots els instruments que alguna vegada m'havien dona' t l'esperança de sentir-me músic de veritat. Van caure tots si exceptuem la vella guitarra acústica de la universitat, castigada en un canto. Ah i l'impressionant acordió del meu pare. A ell li encantava escoltar-me , i jo mai m'haguera imaginat que bé podia arribar a sonar aquell condemnat aparell. Per la seva semblança amb El Padrino el vaig batejar com a "Corleone". Aquesta era realment la meua darrera oportunitat per a ser músic. Vaig agafar el vell acordió i el vaig afinar. Vaig recuperar velles cançons, les vaig treure d'oïda i vaig començar a jugar amb elles fins a descobrir aquest so de llengüeta greu i brillant com un saxo, a vegades estrident a vegades intens. La veritat és que em va sorprendre.

El so de l'acordió em permetia jugar amb la veu, fins i tot fondre-la amb alguns dels seus laments, era meravellós. Hi ha qui diu que això es només fer versions , però jo havia descobert una forma nova de fer cançons.

Joe Barnara: acordió i veu

<http://www.myspace.com/joebarnara>

SUGAR RAY & THE BLUETONES

Sugar Ray Norcia va començar la seva carrera professional a principis dels anys 70. El 1979 juntament amb Ronnie Earl van formar Sugar Ray & The Bluetones. El seu repertori estava format bàsicament per versions d'Otis Rush, J.B. Hutt, Joe Turner o Walter Horton a més d'algunes composicions pròpies.

Després de 12 anys amb la seva banda i d'haver gravat diversos discs (d'entre ells "Little Boy Blue" amb Walter Horton), el 1991 Sugar Ray s'uneix com a cantant i harmonicista a Roomful Of Blues. Amb ells va arribar a realitzar més de dues-centes actuacions anyals pels cinc continents, a més de rebre nombrosos premis i nominacions.

L'any 2001 Sugar Ray torna a formar els Bluetones, aquest cop amb Kid Banghama la guitarra. D'aquesta època és el seu cd " Rockin' Sugar Daddy". L'any 2003 el seu nou guitarrista va ser Monster Mike Welch i el 2005 Sugar torna a enregistrar el cd titulat " My life, My friends, My Music"en el que ha inclòs una fantàstica secció de vents formada per antics membres de Roomful Of Blues, a més de Monster Mike Welch i Duke Robillard a les guitarres. Aquest album ha estat actualment nominat per als premis 2008 Blues Awards (antigament anomenats WC Handy) en quatre categories diferents: " Album de l'any", "Canço de l'any", "Millor Harmonicista de l'any" i "Millor baixista de l'any".

Sugar Ray Norcia, harmónica i veu
"Monster" Mike Welch , guitarra
Michael "Mudcat" Ward, baix eléctrico y contrabaix
Neil Gouvin, bateria

<http://www.sugarrayandthebluetones.com/>

THE MIKE SHANNON GROUP

Des de fa 20 anys Mike Shannon i en TomCat Blake ha tocat junts en varies formacions. Des de 1989 a Sarasota, Florida amb el Grup Dan Electro & The Silvertones, el 1994 pels carrers d'Alemanya amb "profesor Washboard" i al gener d'aquest any han enregistrat el tercer CD d'en Mike Shannon "What You're Looking For". Amb arrels semblants escriben i interpreten cançons amb gust a blues, rock i country.

"Big" Jack Gouré, el baixista i Stéphane Mignot, el bateria viuen prop de Tom a Besançon (França) i han tocat amb Tom des de fa més de 10 anys.

L'artista convidat Michel Carras va ser teclista de Luther "Guitar" Allison durant més de 15 anys, va ser també el productor de molts dels discs de Luther, el seu fill Bernard Allison i un alter pianista molt conegut "Champion" Jack Dupree.

Serà un "Friday Night Fish Fry" quan tocaran al Cicle de L'H Blues & Boogie el 24 d'octubre. No us perdeu aquesta oportunitat de gaudir d'una actuació amb sabors del sud dels Estats Units.

Mike Shannon: harmònica i veu

TomCat Blake: guitarra i veu

"Big" Jack Gouré: baix

Stéphane Mignot: bateria

Michel Carras: teclats

<http://www.myspace.com/themikeshannongroup>

DEMIAN BAND

Demian Dominguez, nascut a Buenos Aires és malgrat la seva joventut un dels guitarristes de blues – rock més sòlids en l'actualitat a casa nostra. La seva projecció va començar quan amb encara no 16 anys va participar conjuntament amb figures de la talla de Jimmie Vaughan, Los Lobos , Roy Rogers a l'Huracan Stadfium de Buenos Aires en un homenatge a Steve Ray Vaughan, amb unes crítiques excel·lents. Desde 1998 fins l'actualitat Demian ha enregistrat quatre discs propis: “Furia” (1998), “ Heavy Blues” (2000), “Bull Blues” (2005) i ara presenta “Devil a mi lado” (2008), un disc en el que ha comptat amb col·laboracions com les de Tito Bonacera al contrabaix, Roger Serrahima a la bateria, Fernando Tejero als teclats i piano i finalment la participació de luxe de Bernard Allison. Demian que des de fa ja uns anys resideix a l'Hospitalet ens presenta oficialment aquest darrer disc al Cicle de L'H Blues & Boogie.

Demian Domínguez: guitarra i veu
Tito Bonacera: contrabaix
Roger Serrahima: bateria
Fernando Tejero: teclats.

<http://www.myspace.com/demianband>

LOS FABULOSOS BLUESHACKERS

Los Fabulosos Blueshakers és un combo de blues amb influències de diversos estils, Xicago, Jump, Texas format per veterans músics de l'escena valenciana: Peter Gun: guitarra i veu, "Harmònica" George: harmonica, Paco Rubiales: contrabaix y Oscar Alvarez: bateria. Els seus directes revelen un gran dinamisme i versatilitat en estat pur , conseqüència d'un profund coneixement i respecte per la música que interpreten. Alguns dels seus components han acompanyat artistes de la talla de Bob Margolin, Willie "Big Eyes" Smith, Hubert Sumlin, Otis Grand, Sax Gordon, Billy Branch, Paul Orta, James "Alabama" Campbell i Jose Luis Pardo & The Mojo Workers, ÇAngela Brown , Gene Taylor o Keith Dunn. També han col.laborat amb interprets espanyols com Tonky de la Peña, Danny Boy...

L'any 2007 van editar el seu primer disc "You're Gonna Miss Me When I'm Gone" (Black Sound Records 2007, Valencia) i ara ens presenten el seu nou disc "

Produït per Mario Cobo.

Peter Gun: guitarra i veu
Harmónica George: harmònica
Paco Rubiales: contrabaix
Oscar Alvarez: bateria

<http://www.myspace.com/lofabulososblueshakers>

BAD MUSIC BLUES – FESTA 1er ANIVERSARI

Bad Music Blues és un programa setmanal de Radio L'Hospitalet especialitzat en aquest gènere.

La festa d'aniversari de Bad Music Blues forma part del Cicle L'Hospitalet Blues & Boogie 2008 i pretén reunir en un mateix escenari músics de diferents sensibilitats i de diferents generacions del blues a Barcelona. Aquest concert serà enregistrat íntegrament per Bad Music TV i formarà part important del documental que actualment s'està acabant d'elaborar sobre el blues a Barcelona.

Actuaran:

Bad Music Band + Artistes convidats

David Martínez: bateria

Pau Traveller: baix

Joe Traveller: guitarra

Bad Music Blues Band + Artistes convidats

Pol Fontini: bateria

Toni Nervio Roto: baix

Ricky Gil: guitarra i veu

Sharim: guitarra

Convidats:

Amadeu Casas: guitarra

Big Mama: veu

Hernan Senra "Chino": guitarra i veu

<http://www.myspace.com/badmusicblues>

BOOGIE WOOGIE JUBILEE

STEVE "BIG MAN " CLAYTON

Steve Clayton, nascut a Birmingham (GB) , comença a interessar-se per la música a l'edat de 10 anys. El seu pare li compra un vell piano i el petit Steve comença a prendre lliçons.

Després de 5 anys d'estudis musicals el seu mestre composa un blues per a ell i li fa estudiar. Aquests ritmes , i sons son una veritable revelació per al jove Steve, que fins aleshores només coneixia el piano clàssic. La seva col·lecció de discs augmenta ràpidament i dedica tot el seus diners a comprar discs de Cow Cow Davenport, Albert Ammons, i Memphis Slim . A partir d'aquest moment deixa d'estudiar la música clàssica i s'estima més tocar la música que més li agrada. Acabada l'escola comença a tocar amb diversos grups de blues i perfecciona el seu estil. Poc després amb el sobrenom de El Maradona d'Ivory, o " El Gran Home del Boogui Woogie" és cridat a acompanyar al piano a músics llegendaris de blues com Louisiana Red, Shuggy Otis i Carey Bell durant les seves gires per Europa. També participa a la producció discogràfica d'altres músics. Se'l pot escoltar entre d'altres al CD d'Otis Grand " He knows the blues", que va obtenir un premi de jazz. La seva dedicació al piano de blues el porta a aprendre a cantar i finalment a escriure la música del que serà el seu primer treball discogràfic editat el 1991.

El 1993 la discogràfica Hot Fox l'envia a Xicago per a enregistrar el seu desè disc " I got a right" amb figures llegendàries com S.P. Leary i Lester "Mag Dog" Davenport. Segueixen aquest disc tres gravacions més: "I got to sing these blues" (1999), "You know what I mean" (2000) i "Dirty Mistreater" (2004).

Anomenat millor de pianista a Anglaterra per la revista British Blues Connection els anys 1995, 1996 i 1998,. A partir del 1998 s'instal·la a Alemanya ón en molt poc temps es reconegut i el 2001 rep el premi Kupferle de la regió del sud (Oberschwaben). Ara ja fa més de vint anys que canta i toca entre els grans, ha convertit l'estil tradicional en un estil personal difícil de confondre'l, el seu estil es únic, es l'estil de STEVE "BIG MAN" CLAYTON.

<http://www.steve-bigman-clayton.com/>

JEAN PIERRE BERTRAND

Està considerat pels mitjans i pel públic un dels millors pianistes de Boogie Woogie a França.

Néix l'any 1955 a Sant Germain en Laye i amb 14 anys comença l'aprenentatge de l'estil escoltant pianistes com Albert Ammons, Pete Johnson, Sammy Price, Memphis Slim, Lloyd Glenn o Meade Lux Lewis. De l'any 1989 ençà ha enregistrat 10 discs com a solista o amb orquestra.

És a més organitzador i productor de festivals com "Les Nuits de Jazz et Boogie piano" a París i del « Beaune Blues Boogie Festival » a la Borgonya. Ha participat en nombrosos festivals a França , als Estats Units (Cincimatti i Detroit) a Alemanya (Hanover) i Holanda (Den Haag).

Ha compartit escena amb d'altres pianistes de l'estil com Axel Zwingenberger, Little Willie Littlefield i amb regularitat amb l'eminent pianista francès Jean Paul Amouroux. El seu estil es basa en la improvisació del blues i del boogie woogie i la recreació de classics del jazz adaptaqts de manera força personal sense perdre mai el "swing" ni l'essència d'aquesta música.

El seu repertori es composo de clàssics del Blues i el Boogie com són : Yancey Special, Honky Tonk Train Blues, Boogie-Woogie Stomp, Chicago Breakdown, Pinetop's Boogie, etc...així com de temes de jazz de Nova Orleáns o tradicionals com : Swanee River Boogie, All of me, The Sheik of Araby, Margie ou encore My Blue Heaven, etc.

Jean Pierre Bertrand és a més un incansable divulgador del blues , el boogie i el jazz piano i du la seva passió per aquesta música allà ón pot a través de seminaris, conferències i actuacions.

<http://www.jpbertrand.com>

LLUÍS COLOMA TRIO

Projecte liderat pel pianista català Lluís Coloma. Amb quatre discs al mercat, **REMEMBER**, que ha rebut molt bona acollida per part del públic i de la premsa especialitzada, i que a més ha estat seleccionat per l'SGAE per a formar part de un disc per promocionar internacionalment la música que es fa a Espanya, i el seu darrer treball **BOOGIEOLOGY**, un disc de composicions pròpies on el Boogie Woogie i el Blues piano són els protagonistes acompanyats per una secció de vents.

Lluís Coloma interpreta composicions originals en un espectacle ple de matisos, força i honestedat. La seva música evoca el so dels pianistes de Nova Orleans passant pels Barrelhouse fins a Xicago. Aquest projecte defensa un concepte acústic del Blues seguint la tradició dels pianistes de Boogie Woogie. Un estil ple de ritme, passió i emoció, amb un toc festiu, que es contagia ràpidament a tothom qui ho escolta. La música de Lluís Coloma ha estat molt ben acollida a locals emblemàtics de toda Espanya com el Café Central de Madrid, Black Note de València, La Bilbaina del Jazz a Bilbao, Jamboree, Bel.luna de Barcelona, etc. Enguany ha estat escollit artista Blues Cat 2006 la qual cosa suposa una important presència del seu estil als festivals de Blues de Catalunya.

Lluís Coloma: piano.
Manolo Germán: contrabaix
Marc Ruíz,: bteria

<http://www.luiscoloma.com>

OKOU

Okou neix de la trobada a un bar parisenc entre la cantant Tatiana Heintz i el guitarrista Gilbert Trefzger.

Tatiana va nèixer a Costa de Marfil i ha estat viatjant per tot el món des de ben Jove , redescubrint nous horitzons, des de l'oest del continent Àfrica fins Europa. Als 20 anys es va instal·lar a Londres, on va treballar amb músics com Keziah Jones, Mick Jagger, Nuspirit Helsinki, The Five Corners Quintet, Shaun Escauffery entre molts d'altres.

Gilbert va néixer a Suïssa, fill de mare egípcia i pare suís, va començar a tocar la guitarra als 9 anys. Toca diverssus instruments de corda (guitarra, laud, banjo...) el que fa que s'acosti a estils molt diversos. Ha treballat, entre molts d'altres amb artistes de la talla de Nithin Swahney, el cantant jamaicà Roy Ellis, Lovelugs. També ha col·laborats amb la composició de bandes soneres "Someone reside you" de Edgar Hagen i "Mein Fueher" de Dani Levy i escriu música per a muntages teatrals.

Junts Tatiana i Gilbert estan treballant en un album compost al compàs del su propi ritme nòmada, d'una ciutat a l'altra, creant unes composicions molt fresques plenes d'anima i alegria.

Gilbert Trefzger: guitarres

Tatiana Heintz: veu

<http://www.myspace.com/okoumusic>

MINGO BALAGUER & THE BLUES CO. + JOSE LUIS PARDO

Aquesta banda neix a Barcelona fruit de la trobada d'Hernàn Senra (Xino) i Mingo Balaguer en una de les primeres jams de la Societat de Blues de Barcelona al bar Limerick.

Malgrat la distància entre Sevilla i Barcelona la passió per la música i la sintonia entre els músics va ser tant forta que la banda va fer els primers concerts el juliol de 2005 al Harlem Jazz Club i London bar de Barcelona amb el nom de "Mingo Balaguer & The Blues Co." .

El grup format per Mingo Balaguer a la veu i a l'Harmònica, Xino a la guitarra slide i a la veu, Ivan Kovacevick al contrabaix i Rodrigo Villar a la bateria ha tocat a sales i festivals, entre els quals podem destacar: "Festival Ritmno i Blues de Aragón", "Festival de Blues de Barcelona", "El Ambigú. (Huelva)", "Ciclo de Musicas del Mundo (Sevilla)", "Harlem Jazz Club (BCN)", "London Bar (BCN)", "Jazz Corner (Sevilla)", "La Mala Reputación (Huelva), etc.

En aquesta ocasió la banda es presenta amb Jose Luis Pardo, guitarrista argentí resident a Madrid des de va poc temps que juntament amb la seva banda "The Mojo Workers" ha tocat a Festivals de Sud-Amèrica, Europa i els EEUU. Considerat una de les joves promeses del panorama Blues actual.

Mingo Balaguer: harmònica i veu
Hernan Senra "Xino": guitarra slide i veu
Ivan Kovacevick: contrabaix
Rodrigo Villar: bateria

Convidat especial:
Jose Luis Pardo: guitarra i veu

<http://www.mingobalaguer.com>

DAVE RILEY & BOB CORRITORE

Dave Riley & Bob Corritore formen un poderós duo que practica autèntic “downhome blues” fortament arrelat en els estils de Chicago i Mississipi que ambdós coneixen pràcticament des de la infància. Amb el pas dels anys s’han guanyat una sòlida reputació com mestres de l’estil que interpreten. Han participat en diversos festivals a Amèrica i Europa, com el Rhythm Room de Phoenix, Arkansas Blues and Heritage Festival ó el de Cognac (França 2008). Actualment acaben de publicar un àlbum “Travellin’ The Dirt Road” aclamat per la premsa especialitzada. La seva química a l’escenari i la seva gran simpatia fan de les seves actuacions quelcom salvatge i irrepetible. La veu greu de Dave, sortida de les profunditats del Mississipi, junt al so “downhome blues” de la seva guitarra, combinen perfectament amb l’apassionat i gruixut “to” de l’armònica de Bob, en un repertori original i variat.

DAVE RILEY.

Nascut a Hattiesburg, Mississipi, es va iniciar de petit a la coral de gospel local. Més tard es traslladà a Chicago, on va descobrir el blues sentint i practicant a la zona de Maxwell Street i coneixent, entre d’altres, al llegendari Howlin’ Wolf. Fou al tornar de la guerra de Vietnam, on havia format part de la banda militar que recorria el front per entretenir a les tropes, quan va decidir dedicar-se professionalment a tocar blues, formant la seva pròpia banda amb músics com Sam Carr, Frank Frost ó John Weston i compartint ocasionalment escenari amb Muddy Waters, Buddy Guy ó Junior Wells. Això li va permetre viure exclusivament de la música, tornar a tocar al Delta i portar de nou la música del Delta a Chicago, com van fer molts altres bluesmen abans que ell. Dave té un cd gravat sota el seu propi nom “Whiskey, Money And Women” que va rebre una excel·lent acollida per part dels afeccionats i la premsa especialitzada. Als últims anys ha format tàndem amb Bob Corritore, amb qui ha realitzat nombroses gires i actuacions. Junts han gravat “Travellin’ The Dirt Road”, disc nominat pels premis 2008 Blues Awards com a Millor Àlbum Acústic de l’Any.

BOB CORRITORE

Nascut a Chicago, Bob es va iniciar al blues quan tan sols comptava 12 anys, al sentir algunes gravacions de Muddy Waters a la radio. Als 13 anys començà a tocar l'harmònica, convertint-se en un estudiós de Big Walter Horton, Little Willie Anderson, Louis Myers o Big Leon Brooks entre d'altres, amb els quals va estar tocant a diversos clubs de la "ciutat del vent".

Al 1981 es traslladà a Phoenix, Arizona. Allà var començar a tocar amb músics com Louisiana Red, Big Pete Pearson, Henry Gray, Robert Lockwood Jr., Jimmy Rogers, Tail Dragger ó Janiva Magness.

Com a músic d'acompanyament ha col·laborat en més de 23 cd's, aconseguint diversos premis i nominacions, i també ha estat productor de 34 àlbums. El seu disc en solitari "Bob Corritore's All Stars Blues Sessions" ha rebut entusiastes crítiques. Bob s'ha convertit en un gran empresari i ambaixador del blues de Chicago i el seu entusiasme per popularitzar el gènere no té límits.

En 2007 va rebre el premi de la Blues Foundation per la seva tasca per mantenir viu el blues. Així mateix el cd de Pinetop Perkins "On The 88's", on Bob està a l'harmònica, ha estat nomenat als premis Grammy 2008.

Dave Riley, guitarra i veu

Bob Corritore, harmònica

<http://www.myspace.com/daverileybobcorritore>